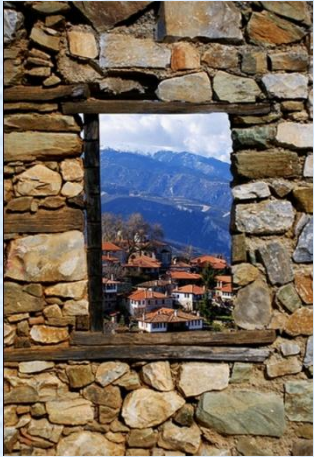

Όταν αρχίζουντα προβλήματα, τότε Τον θυμόμαστε!

Δεν υπάρχει στον κόσμο υψηλότερη εργασία από την προσευχή, γιατί αυτή ενώνει τον άνθρωπο με τον Θεό. Για το μεγαλείο και τη σπουδαιότητά της, τους τρόπους και τ'αποτελέσματά της μας μιλούν διεξοδικά οι ιερές Γραφές και οι άγιοι Πατέρες. Εδώ τώρα θα τονίσουμε μόνο πόσο βοηθάει στις θλίψεις. Πραγματικά, δεν υπάρχει πιο μεγάλη παράκληση από την καταφυγή στον Κύριο με την προσευχή.

“Στον Κύριο προσευχήθηκα δυνατά, όταν με βρήκαν θλίψεις, και με άκουσε”, λέει ο προφήτης Δαβίδ (Ψαλμ. 119:1). Αυτό έκαναν όλοι οι άγιοι στις θλίψεις τους, και η θεία βοήθεια δεν αργούσε, όπως

δεν αργεί ποτέ ν' ανταποκριθεί στην ικεσία του δικαίου. Είναι, άλλωστε, ρητή η υπόσχεση του Κυρίου: “Ζήτησε τη βοήθειά μου στη θλίψη σου, και θα σε γλυτώσω απ' αυτήν” (Ψαλμ. 49:15). Μόλις, λοιπόν, πέσει επάνω σου η θλίψη, μη μικροψυχήσεις, μην ταραχθείς. Στρέψε ικετευτικά τα μάτια σου στον ουρανό, και ζήτα ταπεινά τη θεία βοήθεια.

Αν συμφέρει την ψυχή σου και συμβάλλει στη σωτηρία σου η απαλλαγή από τη δοκιμασία, να μην έχεις αμφιβολία ότι ο Θεός θα εισακούσει την προσευχή σου και θα σε απαλλάξει. Αν όμως αυτό είναι ασύμφορο για την ψυχή σου - πράγμα που μόνο Εκείνος, ο πάνσοφος, γνωρίζει - μήτ' εσύ δεν θα πρέπει να το θέλεις. Καλύτερα είναι να θλίβεσαι πρόσκαιρα τώρα, παρά να στερηθείς την αιώνια ζωή. Όπως και να έχει το πράγμα, μη σταματήσεις να προσεύχεσαι. Γιατί πολλές φορές ο Κύριος επιτρέπει να μας βρουν οι θλίψεις για να τρέξουμε κοντά Του. Όταν όλα πηγαίνουν καλά, Τον ξεχνάμε.

Και όταν αρχίζουν τα προβλήματα, τότε Τον θυμόμαστε! Είμαστε κι εμείς σαν τ' άμυαλα παιδάκια, πού, όταν είναι χορτάτα και δεν έχουν καμιά δυσκολία, το ρίχνουν στο παιχνίδι και ξεχνούν τους γονείς τους, όταν όμως πεινάσουν ή πέσουν και χτυπήσουν πουθενά, τότε τρέχουν κλαίγοντας στους γονείς και ζητούν βοήθεια. Όλα τα καλά με την προσευχή τ' αποκτάμε. Και όλα τα λυπηρά με την προσευχή τα ξεπερνάμε. Γι' αυτό ο Ιησούς είπε: “Να μένετε άγρυπνοι και να προσεύχεστε αδιάκοπα” (Λουκ. 21:36). Με την προσευχή θα νικήσεις κι εσύ τις θλίψεις, με την προσευχή θ' αποκτήσεις τις αρετές, με την προσευχή θα ενωθείς με τον Κύριο, με την προσευχή θα γίνεις μέτοχος της μακαριότητός Του.

ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑ
του μοναχού **Αγαπίου Λάνδου του Κρητός**

Επικοινωνία

Καρυές, Πρωτότο
www.ordres.gr

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι.Ν ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
www.inagiounikolaoutouneou.gr
ΕΤΟΣ ΚΔ' • ΜΑΙΟΣ 2023 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 180

Το Άγιο Πνεύμα δεν σταμάτησε να έρχεται στον κόσμο!

Αν κανείς παρακολουθήσει προσεκτικά το Αποστολικό και Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής της Πεντηκοστής είναι σίγουρο ότι θα σχηματιστεί στο πρόσωπό του ένα χαμόγελο βαθιά ποτισμένο με πνευματική αγαλλίαση. Ο λόγος είναι απλός: το σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα είναι η εκπλήρωση και η επιβεβαίωση των λόγων και υποσχέσεων του Κυρίου που διαβάζουμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή. Ο Κύριος είχε υποσχεθεί στους μαθητές Του και στο πλήθος ότι όσοι είναι κοντά Του και Τον αναζητούν σε αυτούς θα δοθεί χάρις και πνευματική ολοκλήρωση. Η πρώτη επιβεβαίωση των λόγων Του ήρθε με την Πεντηκοστή, κατά την οποία το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε με την μορφή πύρινων γλωσσών σε κάθε έναν από τους Αποστόλους. Από τότε οι επιβεβαιώσεις δεν σταμάτησαν ποτέ και συνεχίζονται μέχρι σήμερα...

Και παλιότερα είχαν δοθεί από τον Θεό σε άνδρες ενάρετους και δίκαιους, χαρίσματα προφητικά και θαυματουργικά. Η Χάρις του Αγίου Πνεύματος όμως που αναγεννά τους ανθρώπους και τους μεταδίδει θεία και μακαρία ζωή, δεν είχε δοθεί σε κανέναν. Και δεν είχε δοθεί γιατί ο Σωτήρας Θεός δεν είχε ακόμα δοξαστεί μέσα από το Πάθος, την Ανάσταση και την Ανάληψή Του. Ποτέ να μην επιτρέψουμε στον εαυτό μας να πιστέψει ότι η απόκτηση της Θείας Χάριτος είναι δύσκολο ή -πολύ χειρότερα- μαγικό πράγμα. Μην συλλογιστούμε ποτέ ότι το Άγιο Πνεύμα κατήλθε μία φορά και δεν πρόκειται να κατέλθει άλλη φορά. Μην σκανδαλιστούμε ποτέ πιστεύοντας, ότι οι μαθητές δεν ήταν τίποτα μέχρι που τους ήρθε «μαγικά» το Άγιο Πνεύμα και έγιναν οι Απόστολοι των εθνών. Οι Απόστολοι άξιζαν το Άγιο Πνεύμα γιατί είχαν τον Χριστό μέσα στην καρδιά τους και Τον αναζητούσαν διαρκώς.

Και αν κάποιες στιγμές δειλίασαν ή φοβήθηκαν, αυτές οι στιγμές έγιναν καμίνι πύρινο που ατσάλωσε την πίστη τους. Το Άγιο Πνεύμα δεν σταμάτησε ποτέ από τότε να έρχεται στον κόσμο και να φωτίζει αγιασμένες ψυχές. Παραδείγματα έχουμε πολλά. Οι φωτοφόροι Πατέρες που ανέλυσαν, μετέφρασαν και θεολόγησαν πάνω στη ζωή και την διδασκαλία του Χριστού. Αυτούς που με φωτισμένη θεολογία κατατρόπωσαν και συνέθλιψαν αιρέσεις και πλάνες. Τους Αγίους και Αγίες που λάμπρυναν και λαμπρύνουν και θα λαμπρύνουν την θριαμβεύουσα Εκκλησία μας. Τέλος όλους εμάς που μετέχοντας στα θεία Μυστήρια και ειδικά στην Θεία Ευχαριστία, νιώθουμε κάτι να αλλάζει και να μας περιβάλλει μια ανύποτη, ήσυχη χαρά.

Είμαστε πολύ τυχεροί εμείς οι «μετά Χριστόν» άνθρωποι γιατί αποτελούμε εν δυνάμει δοχεία και σκεύη του Παναγίου Πνεύματος. Ο τρόπος για να γίνουμε δεκτικοί της Θείας Χάριτος είναι απρόσμενα εύκολος. Σίγουρα πιο εύκολος και από το να τον περιγράψουμε. Μας τον έδωσε άλλωστε ο Κύριος – πάλι μέσα από το Ευαγγελικό ανάγνωσμα: «*Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς*».

Εμείς τί αφήσαμε για την αγάπη του Χριστού;

Η ύπαρξη των αγίων είναι μια ζωντανή απόδειξη ότι το Ευαγγέλιο μπορεί να εφαρμοστεί. Ήταν άνθρωποι σαν και εμάς. Ορισμένοι μάλιστα, σε κάποια φάση της ζωής τους ήταν μεγάλοι αμαρτωλοί. Δεν αναπαύθηκαν όμως στην αμαρτία, δεν τη δικαιολόγησαν. Και όταν ο Θεός τους επισκέφθηκε δεν αμέλησαν να τρέξουν δι' υπομονής τον προκείμενον αγώνα. Ο αγώνας κάθε πιστού θέλει υπομονή και διαρκή επιστροφή της μνήμης στο πρόσωπο του Χριστού, που είναι «αρχηγός και τελειωτής» της πίστεώς μας.

Η ζωή των αγίων της Εκκλησίας μας είναι πρόκληση και αφύπνιση για την ορθόδοξη συνείδησή μας. Εμείς τί αφήσαμε για την αγάπη του Χριστού; Τί έχουμε στερηθεί; Τί είμαστε πρόθυμοι να αλλάξουμε από την καθημερινότητά μας; Η

απάντηση ανήκει στον καθένα μας. Η μίμηση των αγίων δεν έχει την έννοια της αντιγραφής ατομικών προτύπων αλλά της μετοχής στο αδιαίρετο σώμα του Χριστού. Ο πιστός αποβάλλει τη ζωή των παθών και της αμαρτίας και υποδέχεται την αρετή. Η οδός προς την αγιότητα βαδίζεται από αυτούς που αγωνίζονται σθεναρά κατά των παθών και προσπαθούν να καθαρίσουν εσωτερικά τον εαυτό τους.

Η αγιότητα δεν είναι ένα ιδανικό για ορισμένους αλλά κλήση προς όλους. Είναι το πλήρωμα της εν Χριστώ ζωής. Στο πρόσωπο των Αγίων Πάντων η αγιότητα αποτελεί πραγματικότητα ζώσα και όχι θεωρητική διδασκαλία. Είναι ο αγώνας των αγίων που έζησαν για τη μαρτυρία Χριστού και δια τον λόγο του Θεού.

ΕΠΙΘΕΤΟ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΑΓΡΥΠΝΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023

8.30 μ.μ - 12.30 ν.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ